

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 16C/216/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312210099
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 05. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Pytliaková Dr.
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2015:5312210099.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Č a d c a sudkyňou JUDr. Adrianou Pytliakovou, PhD. v právnej veci žalobcu: Pohotovosť, s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 807 598, zast. Fridrich Paľko, s.r.o., Grösslingova 4, Bratislava, IČO: 36 864 421, proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, Bratislava, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

I. Súd žalobu **z a m i e t a** .

II. Žalovanej náhradu trov konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca v návrhu zo dňa 27.9.2012 žiadal, aby mu žalovaná nahradila škodu vo výške 125 € a nemajetkovú ujmu vo výške 660,-€. Škoda vznikla nesprávnym úradným postupom súdu. Nesprávny úradný postup súdu spočíval v nevydaní rozhodnutia bez zbytočných prietahov (v lehote do 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia). Exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 7.2.2012 a to rozhodnutím o poverení s omeškaním viac ako 12 mesiacov. V príčinnej súvislosti s nesprávnym úradným postupom súdu vznikla navrhovateľovi škoda v žalovanej výške. Skutočná škoda (majetková škoda) vo výške 125 € bola spôsobená účelne vynaloženými nákladmi spojenými s činnosťou uskutočňovanou vo veci správy a vymáhania pohľadávky v období, ktoré zbytočne uplynulo medzi dorúčením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutia o nej. V tomto období vynaložil náklady na: správu pohľadávky prostredníctvom pracovných výkonov zamestnanca pomocou informačného systému v sume 70.- €, na udržiavanie a správu informačného systému 40.-€, administratívne spracovanie textov urgencií adresovaných exekučnému súdu, na poštovné a telekomunikačné výdaje spojené s urgovaním a kontrolou stavu konania na exekučnom súde 15.- €. V príčinnej súvislosti s tým žiadal aj primeranú náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenia práva na rozhodnutie žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej dobe v spojení s porušením práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov nie je dostatočným zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Márnym uplynutím času boli reálne ohrozené jeho legitímne očakávania, že správnym postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky a taktiež došlo neskorým ukončením procedúry exekučným súdom k vyvolaniu rizík a to: k zániku povinného, k zmareniu účelu konania pre stratu kontaktu s povinným, k insolventnosti povinného, a najmä žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu zabezpečiť rad iných krokov smerujúcich k vymoženiu jeho pohľadávky a príslušenstva. Neexistencia akéhokoľvek účinného vnútroštátneho prostriedku nápravy spôsobilého reštituovať vzniknutú situáciu, resp. vyvolaný zásah do zákonných nárokov a základných práv v spojení s absolútnou nemožnosťou vrátenia strateného času vyvoláva u žalobcu, resp. u členov riadiacich orgánov spoločnosti, ako aj u jej majiteľov pocity

frustrácie, úzkosti, nespravodlivosti, neistoty a nedôvery v právo a rovnosť v spoločnosti. Omeškanie v rozhodovaní exekučného súdu spôsobilo s vymáhanou pohľadávkou a jej príslušenstvom zánik ďalších podnikateľských aktivít a vytvorených podnikateľských plánov. Vyvolaná strata zisku z realizovaného obchodu spôsobila hospodársku stratu na strane žalobcu a aj na strane jeho majiteľov. Nezákonným zásahom vyvolaná situácia ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu a spôsobila neistotu v plánovaní ďalších rozhodnutí, ktoré mohol prijať. Výšku nemajetkovej ujmy si uplatnil v sume 660.- € podľa výpočtu na základe doktríny ústavného súdu - t.j. 660.- € za rok : 12 mesiacov= 55.- € za mesiac (omeškanie viac ako 368 dní) .

Na základe týchto skutočností žiadal, aby súd medzitýmnym rozsudkom rozhodol tak, že žalovaná je zodpovedná za škodu, ktorá vznikla nesprávnym úradným postupom okresného súdu, pretože tento nerozhodol o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie v zákonom stanovenej lehote, ďalej žiadal, aby súd rozhodol rozsudkom tak, že zaviazá žalovanú zaplatiť príslušnú majetkovú škodu a náhradu nemajetkovej ujmy do 3 dní od právoplatnosti rozsudku s trovami súdneho konania.

Žalovaná žiadala, aby súd návrh zamietol a priznal jej náhradu trov konania. Vo svojom písomnom vyjadrení k podanému návrhu došlom súdu dňa (čl. 28-33 spisu) uviedla, že návrh je zmätočný, nie je daná právomoc súdu vo veci konať, žalobca nepreukázal existenciu škody nakoľko v konaní nedošlo k prieťahom. Zmätočnosť podania spočíva v tom, že žalobca podáva hromadné žaloby, kde sú nesprávne označení povinní, odlišné dátumy narodení, nie sú uvedené spisové značky exekučných spisov chýbajú relevantné údaje. Žalobca celú dôkaznú povinnosť preniesol na súd a iba odkazuje na exekučný spis, pričom on má dôkaznú povinnosť. Nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Čo sa týka prieťahov v konaní v návrhu uvádza, že podnikol kroky na ich odstránenie formou podania žiadosti o informácie o stave konania, čo nemožno považovať za riadny prostriedok, ktorý by smeroval k odstráneniu prieťahov v konaní. Všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo ÚS SR. Uviedla, že nie sú splnené podmienky podľa § 8 OSP, § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. Nie je daná právomoc súdu vo veci konať. Medzi podaním žiadosti o predbežné prejednanie nároku u nadriadeného orgánu a podaním žaloby o náhradu škody za nesprávny úradný postup nie je dodržaná zákonná lehota 6 mesiacov. Žiadosť o predbežné prejednanie nároku bez ostatných zákonných náležitostí bola odporkyni doručená dňa 23.4.2012. Žaloba na súd bola podaná dňa 27.9.2012. Žaloba bola podaná predčasne. Žiadosť o predbežné prejednanie nároku mala vady, ktoré žalobca na výzvu žalovanej v stanovenej lehote neodstránil, preto žalovaná nepovažuje nárok za predbežne prejednaný. Z uvedených dôvodov žalovaná nenahradila žalovanému škodu za nesprávny úradný postup súdu v rámci predbežného prejednanie nároku.

Pokiaľ ide o tvrdenie žalobcu, že exekučný súd nevydal poverenie na vykonanie exekúcie v lehote 15 dní žalovaný uviedol, že prax už dávnejšie ukázala, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby súdy objektívne posúdili zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. Poukázal na znenie ustanovenia §44 ods. 2 EP účinného od 1.6.2011, na základe ktorého ustanovenia lehota 15 dní na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučného titulu. Pokiaľ ide o žiadosti podané na súd pred 1.6.2011 kde v ustanovení § 41 ods. 2 písm. d) EP je uvedené, „ vykonateľných rozhodnutí európskych komisií a zmierov nimi schválených, „ v dôvodovej správe k novelizovanému ustanoveniu § 41 ods. 2 písm.d) EP je uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada SR ako zákonodárny zbor SR. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová, „ rozhodnutí rozhodcovských súdov predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Argumentácia žalobcu je v interpretácii toho, čo zamýšľal zákonodárca je nefundovaná a nepravdivá a § 41 ods. 2 písm. d) EP sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred 1.6.2011. Poukázal na viacero rozhodnutí a to ÚS SR(IV.ÚS 60/2011-13, Najvyššieho súdu SR (3 Cdo 146/2011, 5 Cdo 291/2010, 3MCdo 11/2010) v ktorých bolo konštatované, že vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidla v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy.

Pokiaľ žalobca namieta prieťahy v konaní a od týchto odvodzuje svoje právo na náhradu nemajetkovej ujmy a materiálnej škody poukázali na ustanovenie § 9 ods. 2 zák.č. 514/2003. Na to, že žalobca si vo vzťahu k predpokladom posúdenia existencie zbytočných prieťahov v konaní nesplnil ani povinnosť tvrdenia ani povinnosť ich preukázania. Tvrdené prieťahy a nezákonný úradný postup súdu v konaní nemožno konštatovať s poukazom na Nález Ústavného súdu SR III-ÚS/69/2011-25 zo dňa 3.5.2011 („každý nech si stráži svoje právo“). Žalobca nevyužil účinné právne prostriedky nápravy, nepodal opravné prostriedky. Žalovaná má zato, že všeobecný súd konajúci o nároku na náhradu škody za nesprávny úradný postup nemá právo konštatovať prieťahy v konaní. Prieťahy v konaní môžu byť konštatované v rámci vybavenia sťažnosti na prieťahy v konaní, v rámci disciplinárneho konania, rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti (§ 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.). V opačnom prípade by mohlo dôjsť aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve. Žalovaná poukázala aj na to, že nie každý prieťah v konaní možno vyhodnotiť ako zbytočný prieťah v konaní. Nedodržanie zákonných lehôt sa nepovažuje vždy a automaticky za porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov (článok 48 ods. 2 Ústavy SR). Sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Musí ísť o významné prieťahy v konaní, ktoré možno kvalifikovať ako zbytočné prieťahy, neefektívny postup (I.ÚS 16/02, I.ÚS 63/00). Ak neexistuje príčinná súvislosť medzi postupom súdu a porušením základného práva alebo slobody, treba považovať takú sťažnosť za zjavne neopodstatnenú. Samotná dĺžka konania sama o sebe ešte nemusí bez ďalšieho znamenať závažné porušenie práv sťažovateľa (I.ÚS 476/2012, IV.ÚS 92/04, III.ÚS 168/05, II.ÚS 93/03). Žalovaná poukázala na to, že 15-dňová lehota na vydanie poverenia podľa § 44 ods. 2 exekučného poriadku neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku, teda exekučný titul, ktorý sa týka rozhodnutí rozhodcovských súdov. Od 1.6.2011 bol exekučný poriadok novelizovaný zákonom č. 102/2011 Z.z. Pri žiadosťiach doručených súdu po 1.6.2011 nejde o porušenie zákonnej lehoty v uvedených prípadoch. Je správne, keď analogicky rovnako súdy postupujú aj v prípadoch pred 1.6.2011. Nedodržanie lehoty 15 dní na vydanie poverenia pri exekučných tituloch - rozhodcovských rozsudkoch nemožno považovať za prieťah v konaní.

Žalovaná poukázala aj na to, že lehota 15 dní bola stanovená len na vydanie poverenia, nevzťahuje sa na prípady zamietnutia návrhu na vydanie poverenia, čo vyplýva priamo z ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku. Ak súd exekútora nepoverí, 15-dňová lehota neplatí. V prípade, keď poverenie nebolo vydané, navrhovateľ nemôže svoj nárok uplatňovať z titulu prieťahov v konaní, ale len z titulu nesprávneho úradného postupu súdu (ktorý podľa navrhovateľa spočíva v nesprávnej aplikácii právnych predpisov) z titulu vydania nezákonného rozhodnutia. Za nesprávny úradný postup však nemožno považovať samotné rozhodnutie, ktorým súd návrh na vydanie poverenia zamietol (Najvyšší súd ČR 2Cdo 129/97 zo dňa 29.6.1999, podľa ktorého nesprávny úradný postup nezakladajú vady konania - napríklad zhromažďovanie podkladov pre rozhodnutie, hodnotenie zistených skutočností, právne posúdenie, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie; rozhodnutie Najvyššieho súdu SR 4Cdo 24/04 - nesprávny úradný postup možno vymedziť tak, že ide o porušenie právnou normou predpísaného postupu štátneho orgánu, alebo účelu postupu štátneho orgánu, či už súvisí alebo nesúvisí s rozhodovacou činnosťou štátneho orgánu, ak tento postup nenašiel svoj bezprostredný výraz vo vydanom rozhodnutí; uznesenie Najvyššieho súdu ČR 25Cdo 1018/07 zo dňa 25.8.2009 - rozhodovaciu činnosť, ktorá je podstatou súdnictva, nemožno hodnotiť ako nesprávny úradný postup). Je teda zrejmé, že posúdenie veci a vydanie rozhodnutia nemožno považovať za nesprávny úradný postup. Za splnenia podmienok podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/03 Z.z. (ak bolo právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom) posúdenie veci a vydanie rozhodnutia možno považovať len za vydanie nezákonného rozhodnutia. Preto rozhodnutia exekučných súdov, ktorými boli zamietnuté žiadosti o vydanie poverenia a skúmanie materiálnej správnosti rozhodcovského rozsudku, nekalej povahy rozhodcovskej doložky nemožno považovať za nesprávny úradný postup súdu. Uvedené rozhodnutie za nezákonné možno považovať len vtedy, ak bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť.

Namietla, že žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky ktoré si uplatňuje sú len hypotetické. Žalobca uplatnil škodu na základe paušalizácie reálnych vecných nákladov, pričom žalobca uvádza, že táto škoda ho zaťažila výlučne v období medzi doručením žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a rozhodnutím o nej. Žalobca vôbec neuvádza, či predmetné vecné náklady predstavujú skutočnú škodu alebo ušlý zisk. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami/dôkazmi, ktoré preukážu požadovaný nárok. Žalobca sa zaoberá spotrebiteľskými úvermi a k svojej činnosti potrebuje a využíva informačný systém. Tento systém musela využívať nielen počas domnelých prieťahov ale aj v období

pred ním a po ňom, taktiež aj udržiavanie systému musí žalobca denne vykonávať. Majetkovú škodu žalobca nepreukázal a suma 125.- € uplatňovaná paušálne u každého dlžníka je nielen nadhodnotená ale aj nepreukázaná.

Pokiaľ uplatňuje nemajetkovú ujmu, nemožno stotožňovať kritéria nemajetkovej ujmy pre fyzické osoby s kritériami nemajetkovej ujmy pre právnické osoby. Škodu žalobca presvedčivo nevyčíslil, nezdôvodnil. Podmienkou je preukázať, že konštatovanie porušenia je nedostatočné. Skutočnú škodu je potrebné dokázať listinami a skutočnosťami, ktoré preukážu požadovaný nárok, v opačnom prípade by mohlo dochádzať k ľubovoľnému subjektívnemu vyčíslňovaniu škody a preskúmanie návrhu je tým značne znemožnené. Pri priznávaní nemajetkovej ujmy sa prihliada aj na rozpor s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tomto prípade práve žalobca koná v rozpore s dobrými mravmi, keď opakovane požaduje od spotrebiteľov v rozpore so zákonom neprímerane vysoké úroky, poplatky a iné sankcie. Opakovane porušuje práva spotrebiteľov. Tvrdená škoda mala vzniknúť práve pri negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu. Pokiaľ si žaloba uplatňuje nárok na náhradu škody voči štátu, ktorá škoda mu mala vzniknúť práve pri spornej a negatívne vnímanej podnikateľskej aktivite žalobcu, je jeho konanie v rozpore s dobrými mravmi. Uvedené vylučuje možnosť priznania prípadného nároku žalobcu na náhradu škody.

Žalovaná uviedla, že nie je daná príčinná súvislosť medzi tvrdeným porušením povinností súdu a vzniknutou škodou (§ 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z.). Nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

Okresný súd Čadca vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 16C 216/2012- 63 zo dňa 23.8.2013, ktorým I. výrokom návrh zamietol, II. výrokom žalovanej náhradu trov konania nepriznal a III. výrokom návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd zamietol.

Voči uvedenému rozsudku podal žalobca dňa 4.11.2013 odvolanie na základe ktorého Krajský súd Žilina uznesením č.k. 10 Co 62/2014-97 zo dňa 6.2.2014 rozsudok okresného súdu vo výroku I. a II. zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Vo výroku III., ktorým okresný súd návrh žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd zamietol, zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Okresný súd Čadca viazaný právnym názorom Krajského súdu v Žiline opätovne rozhodol vo veci rozsudkom č.k. 16C/216/2012-133 zo dňa 25.6.2014, ktorým I. výrokom návrh zamietol, II. výrokom žalovanej náhradu trov konania nepriznal a III. výrokom konanie o návrhu žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd zastavil.

Voči uvedenému rozsudku podal žalobca dňa 22.9.2014 odvolanie na základe ktorého Krajský súd Žilina uznesením č.k. 10 Co 865/2014-196 zo dňa 30.12.2014 rozsudok okresného súdu vo výroku I. a II. zrušil a vrátil vec okresnému súdu na ďalšie konanie. Vo výroku III., ktorým okresný súd konanie o návrhu žalobcu na prerušenie konania do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd zastavil, zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

Krajský súd poukázal na to, že okresný súd v odôvodnení rozsudku použil premisu: „... k vydaniu poverenia malo bezodkladne dôjsť...“, z ktorej však nevyvodil žiadny relevantný záver o tom, či k nesprávnemu úradnému postupu došlo alebo nedošlo. Preto v dôsledku vnútorných rozporností napadnutý rozsudok nespĺňa požiadavky kladené na riadne odôvodnenie rozhodnutia súdu vyplývajúce z práva na súdnu ochranu, ktorá okolnosť bráni v aktuálnom štádiu vecnému prieskumu napadnutého rozsudku a tým aj meritórnemu (konečnému) rozhodnutiu odvolacieho súdu. Vzhľadom na okamih doručenia návrhu na vykonanie exekúcie a povahu exekučného titulu, ktorým je rozhodcovský rozsudok upriamil krajský súd pozornosť okresného súdu na riešenie otázky, či za takýchto okolností sa vôbec na vydanie poverenia vzťahuje zákonná lehota podľa § 44 ods. 2 druhá veta Exekučného poriadku. Preto v ďalšom konaní by mal okresný súd jednoznačným (rozpory nevzbudzujúcim) spôsobom vyvodiť a sformulovať závery predovšetkým vo vzťahu k základnej podmienke predmetného zodpovednostného

vzťahu - existencii nesprávneho úradného postupu a pokiaľ táto primárna podmienka zodpovednosti štátu za škodu pri výkone verejnej moci nebude splnená, sú úvahy a závery o (ne)splnení ďalších kumulatívnych podmienok nadbytočné.

Podľa § 226 O.s.p. ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Na pojednávanie dňa 4.5.2015 sa žalobca, jeho právny zástupca a žalovaný nedostavili.

Súd vykonal dokazovanie nasledovnými dôkazmi a to z obsahu spisu 16C/216/2012 - žaloby č.l. 1 až 4, odpoveď žalobcu č.l. 9, doplnenie rovnopisu č.l. 10, úradný záznam č.l. 11, žiadosť sudcu č.l. 12, vyjadrenie sudcov Okresného súdu Čadca č.l. 13, 14, uznesenie Krajského súdu Žilina č.k. 9NcC/67/2013 zo dňa 4.2.2013 č.l. 16 až 18, odpoveď žalovanej č.l. 24, výpis zo živnostenského registra č.l. 25, výzva pre žalobcu č.l. 26, vyjadrenie žalovanej č.l. 28 až 33, listinné dôkazy predložené žalovanou a to vyjadrenie európskej komisie č.l. 34 až 36, vymáhanie dlhov č.l. 37, úradný záznam č.l. 39, návrh na zrušenie nariadeného pojednávania a návrh na porušovanie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorej predmetom je rozhodnutie o porušení práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd č.l. 42 až 44, sťažnosť adresovaná Ústavnému súdu SR voči rozhodnutiu Krajského súdu Žilina 9NcC/67/2013 č.l. 45 až 54, zápisnica z pojednávania zo dňa 23.8.2013 č.l. 57, 58, uznesenie č.l. 61, rozsudok 16C/216/2012-63 zo dňa 23.8.2013 č.l. 63 až 68, odvolanie žalobcu č.l. 70 až 73, uznesenie 16C/216/2012-82 zo dňa 5.12.2013, odvolanie žalobcu voči uzneseniu zo dňa 5.12.2013 č.l. 85, 86, uznesenie Krajského súdu Žilina 10Co/62/2014 zo dňa 6.2.2014 č.l. 97 až 100, uznesenie Krajského súdu Žilina 10Co/63/2014 č.l. 101 až 104, dovolanie proti uzneseniu Krajského súdu Žilina zo dňa 6.2.2014 sp.zn. 10C/63/2014 č.l. 107 až 109, oznámenie o založení originálu znaleckého posudku do spisu č.l. 113, 114, ospravedlnenie žalovanej č.l. 115, návrh žalobcu na zrušenie nariadeného pojednávania a návrh na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR č.l. 117 až 119, sťažnosť voči rozhodnutiu Krajského súdu Žilina 9NcC/67/2013 adresovaná Ústavnému súdu SR č.l. 120 až 129, zápisnica o pojednávaní č.l. 130 až 131, rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 16C/216/2012-133 zo dňa 25.6.2014, odvolanie č.l. 142 až 169, výzva č.l. 170, uznesenie Okresného súdu Čadca č.k. 16C/216/2012-171 zo dňa 13.10.2014, odvolanie č.l. 175 až 192, predkladacia správa Krajskému súdu v Žiline č.l. 194, uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/865/2014-196 zo dňa 30.12.2014, uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 10Co/866/2014-198 zo dňa 30.12.2014, predvolanie na pojednávanie 4.5.2015 č.l. 202, dovolanie č.l. 204 a následne, znalecký posudok Spr 410/14, obsah spisu 4Er/201/11 a to žiadosť o udelenie poverenia č.l. 2, návrh na vykonanie exekúcie č.l. 3, rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu č.l. 4, 5, zmluva o úvere č.l. 7, zmenka č.l.8, výpis z obchodného registra č.l. 9, uznesenie zo dňa 28.3.2011 č.l. 10 až 14, odvolanie č.l. 15 až 18, výpis zo živnostenského registra č.l. 27, 28, uznesenie KS Žilina 3CoE/5/2011 č.l. 29 až 33 zo dňa 17.8.2011 č.l. 29 až 33, výpis zo živnostenského registra č.l. 35, 36, poverenie č.l. 37, obsah spisu 5C/325/2012 a to najmä návrh č.l. 1, 2, zmluva o úvere č.l. 4, platobný rozkaz č.l. 16, obsah spisu 5C/74/2011 a to najmä návrh č.l. 1, výpis z obchodného registra č.l. 2, 3, zmluva o úvere č.l. 4, úverové podmienky č.l. 5 až 7, splátkový kalendár č.l. 8, 9, spoplatnenie celého úveru č.l. 10, odpoveď na výzvu navrhovateľa č.l. 15, platobný rozkaz č.l. 19 zo dňa 19.12.2011.

Na daný právny vzťah súd primárne aplikoval zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu podania návrhu na začatie konania vo veci 16C/216/2012, t.j. ku dňu 27.9.2012 (ďalej len „zákon č. 514/2003 Z.z.“), ktorý nadobudol účinnosť dňa 1.7.2004. Tento zákon upravuje osobitným spôsobom zodpovednosť za škodu.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. ak § 26 neustanovuje inak, právne vzťahy vrátane predbežného prerokovania nároku podľa tohto zákona sa spravujú občianskym zákonníkom.

Preto súd okrem osobitného zákona č. 514/2003 Z.z. aplikoval podporne aj všeobecné ustanovenia občianskeho zákonníka - § 420 ods. 1 Občianskeho zákonníka, spoločné ustanovenia občianskeho zákonníka o náhrade škody tretí oddiel - § 441 Občianskeho zákonníka o spoluúčasti navrhovateľa na vzniku škody, článok 48 ods. 2 prvá veta Ústavy Slovenskej republiky, článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, exekučný poriadok.

Zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom, alebo nezákonným rozhodnutím podľa zákona č. 514/2003 Z.z. je osobitnou zodpovednosťou a zodpovednosťou objektívnou (§ 3 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z.). Všetky zákonné podmienky vzniku tejto zodpovednosti musia byť splnené kumulatívne. Pri nesplnení čo i len jednej podmienky zodpovednosť za škodu nevznikne. Pri splnení všetkých podmienok naraz sa zodpovednosti za škodu nemožno zbaviť.

Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom alebo nezákonným rozhodnutím sú:

1) Porušenie právnej povinnosti orgánom verejnej moci, ktoré spočíva v nezákonnom rozhodnutí alebo nesprávnom úradnom postupe, pričom za nesprávny úradný postup sa považuje aj nečinnosť (prieťahy, § 3 ods. 1 písm. a), b) zákona č. 514/2003 Z.z., § 5 ods. 1, § 6, § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z.).

2) Vznik a existencia škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nesprávnym úradným postupom (§ 3 ods. 1, § 17 ods. 1, 2, 3, 4, § 18 zákona č. 514/2003 Z.z., ako aj všeobecné ustanovenia občianskeho zákonníka).

3) Príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, ktorá porušením povinností vznikla.

Porušenie právnej povinnosti súdom, podľa vyjadrenia žalobcu spočíva v nesprávnom úradnom postupe. Nesprávny úradný postup súdu podľa žalobcu spočíval v nevydaní rozhodnutia bez zbytočných prieťahov (v lehote do 15 dní od doručenia žiadosti súdneho exekútora o vydanie poverenia) . Exekučný súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 7.2.2012 a to udelením poverenia, teda rozhodol vo veci s omeškaním viac ako 12 mesiacov.

Podľa § 3 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, okrem tretej časti tohto zákona, pri výkone verejnej moci:

- a) nezákonným rozhodnutím,
- b) nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody,
- c) rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo
- d) nesprávnym úradným postupom.

Podľa § 3 ods. 2 uvedeného zákona zodpovednosti podľa odseku 1 sa nemožno zbaviť.

Podľa § 4 ods. 1 písm. a) zákona č. 514/2003 Z.z. vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená orgánom verejnej moci podľa § 3 ods. 1, koná v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, ak škoda vznikla v občianskom súdnom konaní alebo v trestnom konaní a ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z.

(1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb.

(2) Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 9 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v znení účinnom ku dňu rozhodovania súdu,

(1) Štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prieťahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb; za nesprávny úradný postup sa nepovažuje postup alebo výsledok postupu Národnej rady Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 86 písm. a) a d) Ústavy Slovenskej republiky

a postup alebo výsledok postupu vlády Slovenskej republiky pri výkone jej pôsobnosti podľa čl. 119 písm. b) Ústavy Slovenskej republiky.

(2) Pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v porušení povinnosti urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, v nečinnosti pri výkone verejnej moci alebo v zbytočných prieťahoch v konaní možno vychádzať len z výsledkov vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prieťahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov.

Podľa § 17 ods. 1 a 2 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. V prípade, ak samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadostučiniením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak.

Podľa § 25 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak nie je ustanovené inak, spravujú sa právne vzťahy upravené v tomto zákone osobitným predpisom.

Z uvedeného je zrejmé, že aj na prípad osobitnej zodpovednosti za škodu, ktorou je aj nárok na náhradu škody za nesprávny úradný postup a nezákonné rozhodnutie, sa podporne aplikujú všeobecné ustanovenia občianskeho zákonníka. Z týchto dôvodov súd podporne aplikoval ustanovenia občianskeho zákonníka, najmä spoločné ustanovenia o náhrade škody uvedené v treťom oddiele občianskeho zákonníka. Z úradnej moci je potrebné zaoberať sa aj spoluúčasťou poškodeného navrhovateľa a jeho právneho zástupcu na vzniku škody podľa § 441 Občianskeho zákonníka.

Podľa § 441 Občianskeho zákonníka ak bola škoda spôsobená aj zavinením poškodeného, znáša škodu pomerne; ak bola škoda spôsobená výlučne jeho zavinením, znáša ju sám.

Skutočnosť, že aplikácia ustanovenia § 441 Občianskeho zákonníka prichádza do úvahy nielen v prípade zodpovednosti škodcu za zavinené konanie (§ 420 Občianskeho zákonníka), ale v prípade zodpovednosti za škodu na základe princípov objektívnej zodpovednosti vyplýva z rozhodnutí Najvyššieho súdu SR (R 80/1970 a R 28/1973).

Podľa článku 48 ods. 2 prvá veta Ústavy SR každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prieťahov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom.

Podľa článku 6 ods. 1 prvá veta Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, každý má právo na to, aby jeho záležitosť bola spravodlivo, verejne a v primeranej lehote prejednaná nezávislým a nestranným súdom zriadeným zákonom, ktorý rozhodne o jeho občianskych právach alebo záväzkoch alebo o oprávnenosti akéhokoľvek trestného obvinenia proti nemu.

Navrhovateľ sa domáhal náhrady majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch z dôvodu, že došlo k nesprávnemu úradnému postupu, ktorý spočíval v spôsobení prieťahoch v konaní.

V prvom rade bolo potrebné vysporiadať sa s otázkou, či bolo preukázané, že v exekučnom konaní začatom dňa 24.2.2011 a vedenom pod sp. zn. 4 Er 201/2011 (v rámci ktorého bolo vydané poverenie súdnemu exekútorovi až dňa 7.2.2012) došlo k prieťahom v konaní a teda k nesprávnemu úradnému postupu v zmysle ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z..

Podľa § 41 ods. 2 písm c) a d) Exekučného poriadku účinného ku dňu začatia exekučného konania, t.j. ku dňu 24.2.2011, podľa tohto zákona možno vykonať exekúciu aj na podklade: c) notárskych zápisníc, ktoré obsahujú právny záväzok a v ktorých je vyznačená oprávnená osoba a povinná osoba, právny dôvod, predmet a čas plnenia, ak povinná osoba v notárskej zápisnici s vykonateľnosťou súhlasila, d) vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených.

Podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného ku dňu začatia exekučného konania, t.j. ku dňu 24.2.2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Exekučný súd vydá poverenie na vykonanie exekúcie do 15 dní. Zámerom tejto lehoty je zefektívnenie exekučného konania a snaha dosiahnuť, aby poverenie na vykonanie exekúcie nebolo zdržiavané nečinnosťou exekučného súdu. Táto lehota je pre súd záväzná len do tej miery, že jej nedodržanie by mohlo byť označené za zbytočný prieťah a jej podstatné prekročenie by sa prípadne mohlo skúmať aj v rámci disciplinárnej zodpovednosti konkrétneho sudcu. Zákonná 15-dňová lehota na vyporiadanie sa súdu so žiadosťou súdneho exekútora o udelenie poverenia neplatí v exekučných konaniach, v ktorých exekučným titulom je exekučná notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok. Dôvodom ustanovenia tejto výnimky (do zákona bola zavedená s účinnosťou od 1. júna 2010 a vzťahuje sa aj na exekučné konania začaté pred účinnosťou zákona č.144/2010 Z.z.) je potreba preverenia prípadnej existencie dôvodov neprípustnosti exekúcie preskúmaním písomností, ktoré nie sú prílohou návrhu na vykonanie exekúcie (napr. zmluva zakladajúca hmotnoprávny vzťah medzi oprávneným a povinným, rozhodcovská zmluva alebo doložka) - z ASPI komentára k § 44 ods. 2 Exekučného poriadku.

V zmysle § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku bolo v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie možné vydať poverenie, na základe vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených, ako exekučného titulu. Až neskôr bol zákon v uvedenej časti novelizovaný tak, že exekučným titulom boli aj vykonateľné rozhodnutia rozhodcovských súdov. Podľa názoru žalobcu známeho okrem iného aj z ďalších súdnych konaní v obdobných veciach je rozhodcovský rozsudok exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku. Rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul bol uvedený do § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku novelou účinnou od 01.06.2011. Takáto novela by bola nadbytočná, ak by išlo o exekučný titul podľa písmena i). Skutočnosť, že rozhodcovský rozsudok sa za exekučný titul považoval podľa písmena d) svedčí aj komentár k § 44 ods. 2 Exekučného poriadku, podľa ktorého k novele účinnej od 01.06.2010 o zániku 15 dňovej lehoty na vydanie poverenia na základe rozhodcovského rozsudku došlo z dôvodu potreby preskúmania písomností, pre prípad neprípustnosti exekúcie. Novela č. 144/2010 Z.z. sa vzťahuje aj na konania začaté pred účinnosťou tohto zákona (ASPI komentár k § 44 ods. 2 Exekučného poriadku). K vydávaniu poverení na základe exekučného titulu rozhodcovského rozsudku dochádzalo a dochádza podľa § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. Zhodný názor vyplýva i z rozhodnutia KS v Prešove sp. zn. 6 CoE 60/2011 z 19.05.2011. Pre výklad zákona je podstatný úmysel zákonodarcu prezentovaný v dôvodovej správe k novele § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku. V podstate podľa zdôvodnenia žalobcu by súd musel vydávať poverenie na základe rozhodcovského rozsudku v lehote 15 dní s poukazom na § 41 ods. 2 písm. i) Exekučného poriadku aj v súčasnosti, keď o rozhodcovských rozsudkoch hovorí § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku, čo je aj uvádzanou judikatúrou vyvrátené. V čase podania návrhu na vykonanie exekúcie lehota na vydanie poverenia v prípade rozhodcovského rozsudku ako exekučného titulu neexistovala, nakoľko je zo súdnej praxe aj právnej teórie zrejmé, že rozhodcovské rozsudky predstavujú výnimku (§ 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku) v zmysle § 44 ods. 2 druhá veta Exekučného poriadku, na ktorú sa zákonom ustanovená 15 dňová lehota na vydanie poverenia nevzťahuje. Zákon určoval iba lehotu na vydanie poverenia a nie aj lehotu na vydanie iného rozhodnutia o návrhu na vydanie poverenia (napr. rozhodnutia, ktorým sa žiadosť súdneho exekútora na vydanie poverenia zamietla). V prípade, že súd má za to, že nie je zákonný dôvod pre vydanie poverenia, návrh zamietne, pričom takéto rozhodnutie nemožno považovať za jednoduché a časovo nenáročné. Taktiež pre rozhodnutie o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia neexistuje zákonná lehota. V rámci exekučného konania má súd právo preskúmať dôkazy aj bez návrhu účastníkov, ako aj ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky, či priebeh rozhodcovského konania (rozhodnutia: NS SR 3 Cdo 146/2011, 3 MCdo 11/2010, 5 Cdo 291/2010, US SR IV. ÚS 60/2011, 1. ÚS 1672002). Ani nedodržanie zákonnej lehoty automaticky nezakladá nárok na náhradu škody (rozhodnutie ÚS SR I. ÚS 16/2002).

Z pripojeného exekučného spisu 4 Er 201/2011 mal súd zistené, že dňa 24.2.2011 sa začalo exekučné konanie na návrh oprávneného : Pohotovosť s.r.o., Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35807598 proti povinnému Q. Y., Y. XXX/XX, Č., IČO: 43279121, kde exekučným titulom bol rozsudok Stáleho rozhodcovského súdu zo dňa 25.1.2011, sp. zn. SR 14065/10 a to spísaním zápisnice pred súdnym exekútorom JUDr. Rudolfom Krutým. Dňa 16.3.2011 došla okresnému súdu žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Uznesením č.k. 4 Er 201/2011-10 zo dňa 28.3.2011 súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol a zároveň rozhodol aj o trovách exekučného konania. Dňa 27.4.2011 došlo okresnému súdu odvolanie oprávneného voči uvedenému uzneseniu. Uznesením č.k. 3 CoE 5/2011-29 zo dňa 17.8.2011 krajský súd uznesenie okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Poukázal na to, že okresný súd v uznesení uviedol, že zmluva uzatvorená medzi povinným a oprávneným má povahu spotrebiteľskej zmluvy avšak inými skutočnosťami okresný súd záver o spotrebiteľskom vzťahu medzi oprávneným a povinným nezdôvodnil, najmä sa nevyporiadal s faktom, že osoba povinného je v exekučnom titule i v spotrebiteľskej zmluve označená identifikačným číslom (IČO) . Zmluva o úvere dokonca uvádza ako účel poskytnutého úveru podnikanie. Za situácie, kedy okresný súd bez relevantných dôkazov konštatoval, že vzťah účastníkov má spotrebiteľský charakter, sú jeho následne závery o nekalosti konkrétnych ustanovení predčasné. Uznesenie krajského súdu nadobudlo právoplatnosť dňa 16.9.2011. Z poverenia číslo :5502 029195 súd zistil, že bolo vydané dňa 7.2.2012. Poverenie bolo súdnemu exekútorovi doručené dňa 17.2.2012.

Súd poukazuje na charakter rozhodovania v danej veci - udelenie poverenia súdnemu exekútorovi na vykonanie exekúcie. V tejto súvislosti je potrebné podotknúť, že exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok a s poukazom na ustanovenie § 45 ods. 1, 2 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní aj bez návrhu zastaví súd exekučné konanie v prípade, ak rozhodcovský rozsudok zaväzuje účastníka rozhodcovského konania na plnenie, ktoré je objektívne nemožné, právom nedovolené alebo odporuje dobrým mravom. Súd je zo zákona oprávnený a povinný v exekučnom konaní preskúmať rozhodcovský rozsudok z hľadísk vymedzených v ustanovení § 45 zák.č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní. K uvedenému záveru dospel aj NS SR v uznesení sp. zn. 3MCdo 11/2010, 6 Cdo 105/2011). V danom prípade za účelom objektívneho posúdenia zákonnosti vedenej exekúcie exekučný súd podrobil exekučný titul súdnemu prieskumu a uznesením č.k. 4 Er 201/2011-10 zo dňa 28.3.2011 exekúciu zastavil. Následne bolo uznesenie okresného súdu uznesením KS Žilina č.k. 3 Co 5/2011-29 zo dňa 17.8.2011 zrušené a vec bola okresnému súdu vrátená na ďalšie konanie z dôvodu nedostatočného odôvodnenia právneho názoru okresného súdu o postavení povinného ako spotrebiteľa. Uznesenie KS nadobudlo právoplatnosť dňa 16.9.2011.

Vzhľadom k tomu, že exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok, ktorý je exekučným titulom podľa ustanovenia § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku a na ktorý sa v zmysle ustanovenia § 44 ods. 2 druhá veta Exekučného poriadku nevzťahuje 15 dňová zákonná lehota na udelenie poverenia súdnemu exekútorovi, podľa názoru okresného súdu k porušeniu zákonnej (právnej) povinnosti (k prietahom - ako nesprávnemu úradnému postupu) nemohlo dôjsť, keďže zákon neustanovuje žiadnu lehotu na udelenie poverenia v prípade, ak je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok a taktiež z chronológie jednotlivých úkonov vykonaných súdom v exekučnom konaní 4Er/201/2011 nebola zistená dlhodobá nečinnosť súdu. V období od 16.3.2011 do 16.9.2011 sa v exekučnom konaní v predmetnej veci vykonávali jednotlivé úkony, teda súd žiadne prietahy neeviduje. Pokiaľ ide o obdobie od 16.9.2011 do 7.2.2012, t.j. 144 dní, z exekučného spisu vyplýva, že v tomto období súd neurobil žiaden úkon, čo aj napriek tomu, že ide o „relatívne dlhšiu“ dobu nemožno považovať za prietah a to predovšetkým preto, lebo pre daný úkon (vydanie poverenia) nebola zákonom súdu predpísaná žiadna lehota, teda nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu. Súd poukazuje aj na závery aplikačnej praxe Ústavného súdu Slovenskej republiky, ktorý označil za významné poukázať na to, že v prípadoch hromadných podaní žalobcu nejde o osobno-statusový spor, pracovný spor, či inak existenčnú vec pre žalobcu, ako i skutočnosť, že povinnosť všeobecného súdu vysporiadať sa so všetkými návrhmi žalobcu sa nevyhnutne dostáva do konkurencie s povinnosťou súdu poskytnúť súdnu ochranu v primeranej dobe aj ostatným účastníkom iných konaní, ktorí sa v identickom čase tiež domáhajú súdnej ochrany. Preto je podľa názoru okresného súdu akceptovateľná dlhšia doba trvania konania a to aj vtedy, keď súd po určitú dobu (v danom prípade 144 dní), kvalifikovanú ako „relatívne dlhšiu“, žiadne úkony nevykonával. Skutočnosť, že súd v exekučnej veci žalobcu nevykonával úkony počas 144 dní neznamena, že bol objektívne nečinný, avšak musel v danom období poskytnúť súdnu ochranu aj účastníkom v iných v tom čase prebiehajúcich súdnych konaniach. Týmto okresný súd vyslovil svoj právny názor, avšak

zdôrazňuje, že podľa zákona č. 514/2003 Z.z. nie je oprávnený konštatovať, že v exekučnom konaní došlo k nesprávneému úradnému postupu.

Nárok na náhradu škody si žalobca uplatňoval výlučne podľa § 9 zákona č. 514/2003 Z.z., keď podľa neho príslušný súd svojim postupom porušil povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehote, resp. bez zbytočných prieťahov v konaní. Za mimoriadne dôležité pre rozhodnutie v danej veci súd považuje tú skutočnosť, že ohľadom prípadného prieťahu sa nevedelo žiadne disciplinárne konanie, neriešila sa sťažnosť na prieťahy v konaní, nerozhodol Ústavný súd Slovenskej republiky, či Európsky súd pre ľudské práva. V zmysle § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z. v súčasnom znení by len takéto podklady boli relevantné pre priznanie náhrady škody. Citované ustanovenie je platné od 01.01.2013. Návrh bol podaný v roku 2012, súd však má za to, že predmetné ustanovenie možno brať do úvahy ako výklad pôvodného ustanovenia pri skúmaní nárokov podľa § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z. platného v čase podania návrhu na vykonanie exekúcie a začatia tohto konania. Žalobca sa vo svojich žalobách v podstate domáha, aby okresný súd opätovne preskúmaval rozhodnutia okresných súdov v exekučnom konaní. Pokiaľ by však všeobecné súdy, pričom vecne príslušnými by v prvom stupni boli okresné súdy, preskúmavali postup iných všeobecných súdov, mohol by tento postup smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve, nakoľko v prípade, ak by sa prieťahov dopustil súd vyššieho stupňa, jeho postup by preskúmaval okresný súd, teda súd nižšieho stupňa. Všeobecný súd teda môže rozhodnúť o priznaní náhrady škody v konaní podľa zákona č. 514/2003 Z.z. až v prípade, ak už oprávnený orgán rozhodol o existencii prieťahov v konaní. Absenciou predmetného rozhodnutia oprávneného orgánu o existencii prieťahov nebola splnená základná podmienka pre rozhodnutie o náhrade škody v dôsledku nesprávneho úradného postupu orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, teda nebola preukázaná a ani príslušným orgánom deklarovaná nesprávnosť úradného postupu (prieťahy) exekučného súdu. Z uvedeného je zrejmé, že nebola splnená prvá z 3 kumulatívnych podmienok pre priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci žalobcovi a to podmienka existencie nesprávneho úradného postupu exekučného súdu.

Základné podmienky pre priznanie nároku na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci musia byť splnené kumulatívne. Keďže podmienka existencie nesprávneho úradného postupu exekučného súdu v danej veci, s poukazom na vyššie uvedenú argumentáciu splnená nebola, nemohol vzniknúť žalobou uplatnený nárok žalobcu, ani nadväzne nemôžu byť splnené podmienky príčinnej súvislosti medzi nesprávnym úradným postupom a škodou a ani vznik škody, resp. ujmy. Vzhľadom na to už potom nie je potrebné a bolo by nadbytočné a v rozpore so zásadou hospodárnosti občianskeho súdneho konania skúmať existenciu škody a nemajetkovej ujmy, ako aj ich rozsah. Vychádzajúc z týchto skutočností dospel súd k záveru, že žaloba podaná žalobcom je nedôvodná, preto žalobu v celom rozsahu zamietol.

Podľa § 142 ods. 1 OSP účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnej žalovanej nepriznal náhradu trov konania, nakoľko žalovaná si trovy konania nevyčísľila v lehote podľa § 151 ods. 1 O.s.p. a zo spisu je zrejmé, že jej žiadne trovy konania nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Krajský súd v Žiline prostredníctvom Okresného súdu Čadca v dvoch vyhotoveniach.

Podľa § 205 ods. 1 O. s. p. v odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O. s. p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,

- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 O. s. p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom splnená dobrovoľne, je možné navrhnúť výkon rozhodnutia.